

5. Zakres i wysokość obniżek powinny mieścić się w ramach ustalonych przez Ministerstwo Finansów kwot zmniejszenia wymiaru podatku gruntowego w poszczególnych województwach.

6. Przepisów niniejszego paragrafu nie stosuje się w województwie białostockim i na obszarach objętych zarządzeniem Ministra Finansów z dnia 9 marca 1959 r. w sprawie obniżenia podstawy opodatkowania w podatku gruntowym z użytków rolnych VI klasy, położonych na niektórych obszarach kraju (Monitor Polski Nr 24, poz. 111).

§ 3. Obniżka podstawy opodatkowania przewidziana w niniejszym zarządzeniu nie powoduje dla nikogo żadnych skutków w zakresie innych uprawnień i obowiązków zależnych od wysokości podstawy opodatkowania gospodarstwa rolnego bądź przychodowości szacunkowej z gospodarstwa.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z tym że przepisy § 2 stosuje się przy wymiarze podatku gruntowego, poczynając od roku podatkowego 1965.

Minister Finansów: J. Albrecht

392

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 28 listopada 1964 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie pobierania i uiszczania opłaty skarbowej oraz prowadzenia rejestrów opłaty skarbowej.

Na podstawie art. 6 ust. 5 ustawy z dnia 13 grudnia 1957 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 1958 r. Nr 1, poz. 1 i z 1964 r. Nr 41, poz. 277) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 11 stycznia 1958 r. w sprawie pobierania i uiszczania opłaty skarbowej oraz prowadzenia rejestrów opłaty skarbowej (Monitor Polski Nr 3, poz. 12) wprowadza się następujące zmiany:

1) po § 6 dodaje się nowy § 6a w brzmieniu:

„§ 6a. 1. Płatnicy opłaty skarbowej od rachunków lub innych dokumentów stwierdzających należność za zakupione rzeczy ruchome, przewidzianej w § 35 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 grudnia 1957 r. w sprawie szczegółowego określenia przedmiotów opłaty skarbowej, stawek opłaty oraz zwolnień od tej opłaty (Dz. U. z 1958 r. Nr 1, poz. 3 i Nr 60, poz. 298, z 1962 r. Nr 67, poz. 331, z 1963 r. Nr 8, poz. 46 i z 1964 r. Nr 41, poz. 280), pobierają należną opłatę skarbową przy wypłacie należności za te rzeczy.

2. Płatnicy pobierają należną opłatę skarbową gotówką. Jeżeli jednak nabywcą jest osoba fizyczna lub osoba prawna nie będąca podmiotem gospodarki uspołecznionej, a zakup jest dokonywany nie w celach dalszej odprzedaży lub przerobu, opłatę skarbową, o ile jej wysokość nie przekracza 300 zł, uiszcza się znaczkami skarbowymi, stosując odpowiednio przepis § 13 ust. 1.

3. Pobrane w gotówce kwoty opłaty skarbowej płatnicy wnoszą równocześnie do sporządzonego we własnym zakresie rejestru opłat skarbowych od rachunków lub innych dokumentów, stwierdzających sprzedaż. Rejestr powinien zawierać następujące rubryki: liczba porządkowa, data wpisania rachunku (dokumentu) do rejestru, data i nr rachunku (dokumentu), nazwisko i imię oraz adres sprzedawcy towaru, kwota należności, data wypłaty należności, kwota obliczonej i pobranej opłaty skarbowej, pozycja kwitu kasowego i uwagi. Na rachunkach (dokumentach), od których opłatę skarbową pobrano gotówką, płatnicy odnotowują: „Opła-

tę skarbową w kwocie zł pobrano i zapisano do rejestru pod poz. /196 . . .”

4. Nabywcy, o których mowa w ust. 2 zdanie drugie, nie prowadzą rejestru opłat skarbowych, mają natomiast — w razie poboru opłaty gotówką — obowiązek dołączenia do rachunku (dokumentu) dowodu wpłaty opłaty skarbowej w gotówce we właściwym organie finansowym I instancji.

5. Rejestry prowadzone przez osoby prawne nie będące podmiotami gospodarki uspołecznionej oraz przez osoby fizyczne powinny być ponumerowane oraz poświadczone przez organ finansowy I instancji nie później niż następnego dnia po wpisaniu pierwszego rachunku (dokumentu).”;

2) w § 7 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Płatnicy wymienieni w § 6a obowiązani są przelewać pobrane w gotówce kwoty opłaty skarbowej w terminach przewidzianych przepisami o zobowiązaniach podatkowych na rachunek organu finansowego I instancji, który jest właściwy rzeczowo i miejscowo dla opłaty skarbowej ze względu na siedzibę płatnika, który pobrał opłatę. Jednakże płatnicy nie będący podmiotami gospodarki uspołecznionej obowiązani są, jeżeli suma pobranych w gotówce opłat skarbowych przekroczy kwotę 3.000 zł, dokonać przelewu pobranych kwot na rachunek organu finansowego I instancji już w dniu następnym po osiągnięciu tej kwoty.”;

3) w § 13:

a) w ust. 1 po wyrazie „rachunków” dodaje się wyraz „przewidzianej w § 35 ust. 3 rozporządzenia określonego w § 6a ust. 1 oraz w wypadkach, o których mowa w § 6a ust. 2 zdanie drugie”,

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Jeżeli odbiór należności za sprzedane rzeczy ruchome lub świadczone usługi jest stwierdzany pokwitowaniem, ma odpowiednie zastosowanie przepis ust. 1 pkt 3”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: J. Albrecht